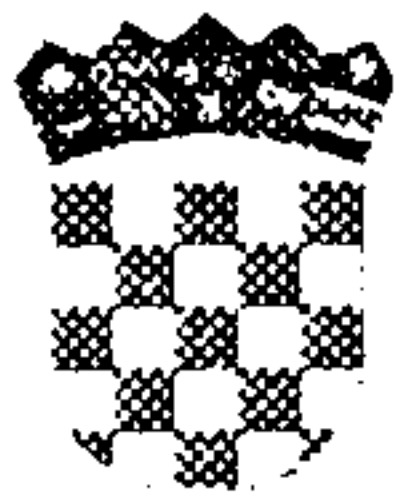

Attentat
Richard Reiter

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKO DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO
U VUKOVARU

Broj DO-K-57/99

Vukovar, 03. travnja 2000.

Apri

BP BD

Županijski sud u Vukovaru

Primljeno neposredno - preko pošte (obično - preporučeno)
07. 04. 2000. god. u 3 primjeraka sa prilog
I rubrika.

Podnesak žiga. listom stvaran o određenoj ometom.

Predan na pošt. preporučeno dana god

Plaćena pristojba kuna u iznosu od manje
plaćeno pristojbe.

Primljeno (novi)

..... Spisak 434/99

Potpis djelatnika

.....

ŽUPANIJSKOM SUDU U

VUKOVARU

Temeljem čl.42. st.2. toč.3. i čl.203. st.2. ZKP-a, podižem:

OPTUŽNICU

protiv:

MILENKA MACURE, JMBG 1603961370302, zv. "Mazgan", sin
Slavka i Save, rođ. Vučinić, rođen u
Oroliku, općina Stari Jankovci, stanuje u
Oroliku, ul. Zmaj Jovina br.43, rođen
16.03.1961. godine, Srbin, državljanin RH,
vozač, oženjen, otac dvoje djece, vojsku
služio 1979/80. u Skopju, vodi se u VE
Vinkovci, neosuđivan, u pritvoru od 12.
listopada 1999. godine u 17,00 sati,

da je:

- dana 01. listopada 1991. godine u Čakovcima, nakon što su tzv. JNA
i četničke paravojne postrojbe okupirale mjesto Čakovci, kao pripadnik tzv. milicije
SAO Krajina u nakani nanošenja fizičke i psihičke boli okupiranom stanovništvu
protivno čl.3. st.1. toč.a i toč.c Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u
vrijeme rata od 12.08.1949. godine u zgradi Osnovne škole prilikom ispitivanja tukao
palicom - pendrekom civile i to Ivana Juričića, dok je sjedio u prostoriji za ispitivanje,
po butinama, slabinskom dijelu tijela, a u hodniku i po vratu, uslijed čega je bio u
kratkotrajnoj nesvjesti, Ivana Ciganja dok je stajao u toj prostoriji i u hodniku po leđima,

Josipa Jokića po leđima, Miška Ivančika najprije ošamario, zatim udario šakom u stomak te palicom po leđima i 3-4 puta po dlanu, Branka Dardalića dok je išao na ispitivanje po ramenima i leđima,

- tijekom 1992. godine i 1993. godine u više navrata privodio u prostorije tzv. milicije u Oroliku Matiju Jajalo i tukao ga zajedno s nepoznatim osobama palicama, šakama i čizmama, a jednom prilikom svojom glavom ga udario u glavu, pri čemu je ovaj pao u nesvjest i krvario, te ga natjerao da poliže svu krv s poda, a naredio da mu zadaju 200 udaraca palicom po tabanima i dlanovima,

- u ožujku 1992. godine u Svinjarevcima u kući Jozu Jukića dok je vršio pretragu kuće ošamario Jozu Jukića, srušio ga na krevet, uhvativši ga za kosu glavu mu podigao prema gore, te je s nožem krenuo prema vratu da ga zakolje, ali ga je u tome spriječio jedan pripadnik milicije SAO Krajine,

dakle, kršeći pravila međunarodnog prava za vrijeme oružanog sukoba naredio da se muči i nečovječno postupa prema civilnom stanovništvu te mučio i nečovječno postupao prema civilnom stanovništvu,

pa da je time počinio kazneno djelo protiv čovječnosti i međunarodnog prava - ratni zločin protiv civilnog stanovništva, opisano i kažnjivo po čl.120. st.1. OKZ RH.

Predlažem:

1. da se pred vijećem toga suda zakaže i održi glavna rasprava,
2. da se privede okr. Milenko Macura (list 40), ispitaju svjedoci
 ① Gordana Macura (list 70) ② Ivan Juričić (list 72) ③ Ivan Cigani (list 74) ④ Josip Jokić (list 76) ⑤ Matija Jajalo (list 77) ⑥ Ivan Kovačić (list 79) ⑦ Jozo Jukić (list 81) ⑧ Šimun Merčep (list 103) ⑨ Miško Ivančik (list 105) ⑩ Lovrić Tomislav (list 107) ⑪ Franjo Gomboš (list 144),
 ⑫ Branko Dardalić (list 154) ⑬ Josip Štrusa (list 167) ⑭ Franjo Živić, Čakovci, Željeznička 1 ⑮ Bujak Mijo, Čakovci, Šandorova br.1,
 ⑯ Stjepan Kartis (list 110), te vještak Nikola Mandić (list 188),
3. da se na glavnoj raspravi provedu dokazi čitanjem: izvješća o uhićenju i dovođenju (list 8-9), liječničke dokumentacije (list 22-32, 116-139, 176-184), rješenja (list 42, 46, 57, 63, 113, 142, 151, 156, 161, 169, 172, 208, 225), naloga (185), podataka iz kaznene evidencije (list 82), računa (list 71, 189), te zapisnika o prepoznavanju (list 221-224),
4. da se temeljem čl.102. st.1. toč.4. ZKP-a okrivljeniku produlji pritvor do pravomoćnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

Kako je prema podacima posebnog izvješća PU Vukovarsko-srijemske I PP broj KU-20038/99. s priložima postojala osnovana sumnja da bi Milenko Macura počinio kazneno djelo iz čl. 120. st. 1. OKZ RH protiv istog je zahtjevana i provedena istraga.

U istrazi okrivljenik Milenko Macura (list 40, 55, 140) je iskazao da je osobu po imenu Šima Merčep poznavao još od prije rata kao Bogdanovčanina, te da je isti 09.10.1999. godine došao kod njega kući u Orolik crnim automobilom zagrebačkih registarskih oznaka i nakon što su se pozdravili isti mu je rekao da mora surađivati s hrvatskom državom pitajući ga tko je tukao Matiju Jajala, pa je odgovorio da ne zna, ali mu je ovaj rekao da će mu namjestiti te da će zbog toga odgovarati i da bi već u slijedeći ponedjeljak bio uhićen i priveden. Isti je njegovoj supruzi Gordani Macura koja je Hrvatica govorio da je "pišulja".

U Oroliku je 1991. osnovana teritorijalna obrana u devetom mjesecu i tada je otišao u policiju gdje je ostao sve do sedmog mjeseca 1993. godine. U početku nisu imali odore ali su u jedanaestom mjesecu 1991. godine dobili plave hangarne a na glavi su nosili kape kakve je prije toga nosila milicija. Kada je već zahladnilo dobili su duže jakne također plave boje. Negdje u desetom ili nekom drugom mjesecu te godine dodijeljen je jednom časniku sigurnosti bivše JNA koji je došao iz Šida, koji je bio kapetan ili kapetan I klase i bio je u Čakovcima kada je vršeno ispitivanje ljudi u školskoj zgradi, no nije ulazio u prostorije kada je vršeno ispitivanje nego je za sve to vrijeme stajao ispred škole. Od opreme i naoružanja imao je samo AP Zastava call. 7,62 mm. Osobe po imenu Ivan Juričić, Ivan Ciganj i Josip Jokić ne poznaje i iste nije tukao. Negdje 1992. godine dobio je zapovijed od osobe prezimena Gagić da iz Svinjarevaca dovede Matiju Jajala kojeg do tada nije poznavao i priveo ga u stanicu milicije u Orolik i predao ga ovoj osobi. O razgovoru koji se tamo vodio i zbog čega je isti priveden nije mu poznato. Istog je još jednom priveo po istoj zapovijedi, ali mu također nije poznato da bi isti bio tučen niti bi to on počinio. O dolasku Šime Merčepa izvijestio je policiju u Mirkovcima koja je došla nakon 20 minuta i uzeli od njega i njegove supruge izjavu te rekli da u slučaju ponovnog dolaska ovoga izvjestite policiju.

Kao pripadnik milicije tzv. SAO Krajine po zapovjedi s ostalim milicajcima išao je u pretres kuće Joze Jukića u Svinjarevce, a koju zapovjed je isto izdao Gagić i misli da je Gagićeva supruga u rodbinskim vezama sa suprugom Joze Jukića i tom pretresu je bio nazočan Gagić i inspektor Bogunović koji je iz Srbije. U taj se pretres išlo iz razloga što je Jukić navodno po Vukovaru pljačkao stvari iz napuštenih kuća i kod njega je na tavanu pronađeno puno stvari, a ne odgovara istini da bi tom prilikom istog uhvatio za kosu, te nožem krenuo prema njegovom vratu u namjeri da ga zakolje, te da bi ga u tome spriječio drugi milicajac. 1998. godine kod njega kući je došao Jozo Jukić s dva čovjeka, vjerojatno se radi o njegovim sinovima, te je tražio da mu vrati stvari koje je od njega milicija oduzela nakon tog pretresa, a poslije je zvao i telefonom da se nagodi oko tih stvari.

Također je u istrazi iskazao da nije tukao u školi u Čakovcima Miška Ivančika niti Dardalić Branka, te je za njih prvi put čuo pri ovom ispitivanju.

Svjedok Gordana Macura (list 70) je u istrazi iskazala da je 08.10.1999. godine u prijedpodnevnim satima u dvorište došao njoj nepoznati čovjek

tražeći njenog supruga Milenka Macuru rekavši mu da isti nije kod kuće i da je otišao u šumu. Kad su izlazili iz dvorišta na ulicu su vidjeli auto crvene boje ZG oznaka iz kojeg je izašao čovjek kojeg je prepoznala kao Šimu Merčepa, a koji je i prije rata dolazio njihovoj kući raspitujući se za njenog supruga, odgovorivši mu da je u šumi. Sutradan je njen suprug bio kod kuće i radio nešto "s cirkularom". Iz kuće je vidjela da njen suprug razgovara sa Šimom Merčep, te je čula da ovaj govori kako će ovaj njemu napakovati, pa se uključila u ovaj razgovor govoreći da isti ostavi nevine ljude na miru, a ča su krivci pobjegli. Tada je Šima je nazvao pišuljom, te da se stidi što živi sa Srtinom, te su nakon toga izvjestili policiju. Kao i okrivljenik navodi da su negdje 1998. godine u njihovo dvorište došla dva ili tri čovjeka, te su razgovarali sa njenim suprugom, te da je jedan od tih rekao "nemoj tata, nije on bio glavni nego je bio Gačić", a ovaj je odgovorio da će on platiti za sve, a po odlasku je čula od supruga da su oni došli zbog nekih stvari koje je prije uzela milicija, a kasnije su ponovno zvali.

Svjedok Ivan Juričić (list 72) u istrazi je iskazao da od 1956. godine stalno živi u Čakovcima, a da je nakon pada ovog mjesta 01.10.1991. godine u to mjesto ušla bivša JNA, pa je s grupom mještana bio priveden prvo u zgradu mjesnog ureda, a potom je Slobodan Simić rekao jednom kapetanu bivše JNA da ih treba odvesti u Osnovnu školu u Čakovcima, pa je 10-15 mještana i dovedeno u prostorije te škole radi ispitivanja. Svi su bili u zbornici, a potom su jedan po jedan odvođeni u drugu prostoriju na ispitivanje. Ne može se sjetiti da li ga je na ispitivanje odveo okrivljenik, ali zna kada je ušao u tu prostoriju položaj između njega i Macure bio je takav da su bili okrenuti jedan prema drugom licem u lice, a s lijeve strane od njega sjedio je kapetan i dok ga je isti ispitivao Macura ga je palicom udario po nozi. Kako se zbog toga okrenuo Macura ga je upozorio da gleda u kapetana dok ga ovaj ispituje pa je rekao da ne može gledati kad ga on udara. Ispitivanje je trajalo između 20 i 30 minuta i tom prilikom Macura ga je udario više puta, ali se ne može očitovati oko broja udaraca time da su udarci bili po butinama, po slabinskom dijelu tijela, a nalazio se u sjedećem položaju. Tijekom ispitivanja bilo je pomenuto ime Ivana Ciganja, pa su tražili da on uđe unutra, a on da izađe u hodnik. Tu u hodniku Macura mu je naredio da se okrene licem prema zidu i da stavi ruke na leđa, što je i učinio, a Milan Kovačević je izvadio pištolj repetirajući i govoreći da j... majku ustašku i da više nikoga neće dirati, a kada se okrenuo Macura ga je palicom udario po vratu, ali nije pao već mu je bilo pred očima "crno". Isti dan je sproveden do Šida, a potom logora u Begejcima gdje je bio do 10.12.1991. godine kada je razmijenjen. Ta palica kojom ga je Macura udarao bila je izrađena od drveta dužine 50-70 cm, a ne sjeća se da li je Macura bio tada u odori i da li je tom prilikom imao oružje. Nije se mogao izjasniti da li je Macuru do toga dana ikada vidio, ali je upravo toga dana čuo od ljudi koji su privođeni u Osnovnu školu da se taj čovjek zove Macura. Sjeća se da se radilo o jednom crnom čovjeku koji je bio jak a da li je imao neke druge osobenosti nije mogao reći.

Svjedok Ivan Ciganj (list 74) je naveo u istrazi da je rođen u Čakovcima i tu živi, a da okrivljenika nije znao sve do 01.10.1991. godine kada je toga dana Simić Stanislav ga priveo na ispitivanje u mjesnu školu, a Macura je bio u svojstvu čuvara ili stražara. U jednoj prostoriji škole ispitivao ih je kapetan bivše JNA i dok smo stajali u hodniku Macura bi ih prozivao imenom i prezimenom i uvodio u u prostoriju gdje je bilo ispitivanje. Dok je bio ispitivan stajao je, a Macura je šetao oko njega držeći palicu u ruci udarajući ga po leđima i gdje god je dohvatio i to s leđa.

Nakon ispitivanja izveo ga je van u hodnik te mu naredio da se okrene licem prema zidu te raširi ruke i nasloni ih na zid, te ga u tom položaju tukao tom palicom. Koliko je bilo udaraca ne zna, ali od njih nije pao na pod niti je krvario. Dok je bio tu nije vidio da bi Macura tukao još nekoga. A isti dan je odvežen peko Šida u logoj Begejce. Radilo se o crnoj debeloj palici, jako teškoj kao da je od gume. Dok je bio u Šidu i u logoru također je bio fizički maltretiran. Ne sjeća se da li je Macura bio u odori, ali misli da je imao nekakvo zeleno odijelo, kao radno. Još taj dan je od drugih osoba koje su bile privedene čuo je da se osoba koja ga je tukla zove Macura i da je iz Orolika. Nije se mogao sjetiti da li je ispitivan prije Ivan Juričića, ali je Ivan Juričić bio na ispitivanju i sjeća se da je Macura bio nešto deblji u licu, a nije imao niti bradu niti brkove.

Svjedok Josip Jokić (list 76) je naveo da je još prije 01.10.1991. godine znao iz viđenja okrivljenika, ali se s njim nikad nije upoznao, ali mu je poznato da je vozio kamion. Tog dana priveden je u mjesnu školu Čakovce i tu je vidio okrivljenika. Sa nekakvim crnim pendrekom s kojim je često mlatarao. Tu je bio i neki čovjek po prezimenu Momčilović također iz Orolika, ali koji nije nikoga tukao. Na ispitivanje su čekali u zbornici, a ovo je vršeno u kuhinji ove škole od strane kapetana bivše JNA. Okrivljenik ga je odveo na ispitivanje i za to vrijeme je okrivljenik često izlazio i ulazio i nešto govorio kapetanu ali mu sadržaj nije poznat. Ispitivanje je bilo korektno, međutim kada je izašao u hodnik okrivljenik mu je odmah zadao udarac palicom, a potom još udaraca u predjelu leđa. Tu na hodniku su raširenih ruku i nogu licem prema zidu i naslonjeni na zid bili Ciganj, Kovačić i Ivančik Miško, no od njega okrivljenik nije tražio da se nađe u tom položaju i tada je okrivljenik Ciganja više puta pendrekom udario od kojih udaraca se ovaj tresao. Nakon ispitivanja otišao je kući, a ostali su odvedeni u logor preko Šida u Begejce. Nakon toga okrivljenika nije više vidio, a sjeća se da je toga dana okrivljenik na sebi imao "farmerice", a kako je bio obučen ne može se sjetiti.

Svjedok Matija Jajalo (list 77) je u istrazi naveo da je stanovnik sela Svinjarevci od 1984. godine, a okrivljenika nije ranije poznavao, nego tek 1992. godine kada je ovaj postao srpski milicajac. Dana 28.10.1991. godine napustio je selo i otišao u Jajce i vratio se 10.01.1992. godine. Te godine i 1993. godine njega je okrivljenik Macura - Mazgan, kao srpski milicajac, privodio u stanicu milicije Orolik. Tu su ga Mazgan i njegova dva prijatelja tukli kao ustašu palicama, šakama i nogama na kojima su bile čizme. Svaki puta prilikom privođenja, a to je bilo 2-3 puta isti ga je tukao, te mu govorio da nije ustaša nego da je zakleti ustaša, a nakon što je došao UNPROFOR nije ga više privodio, ali mu je prijetio da o ovome ne smije govoriti UNPROFOR-u. Zbog ovakvog postupanja okrivljenika obolio je na živce. Mjesec dana prije ovog ispitivanja u sudu u Svinjarevcima je upoznao Šimu Merčepa budući da se u tom mjestu obnavlja kuća njegove punice i tom prilikom je ispričao ovome o događanjima prilikom odvođenja od strane okrivljenika na što je ovaj rekao da bi taj čovjek trebao odgovarati, pa se čak čudio kako se već nije osvetio, ali je od toga odustao a i čuo je da je Macurina žena Hrvatica. Prilikom jednog ispitivanja okrivljenik ga je udario svojom glavom u njegovu glavu i od tog udarca iz glave mu je curila krv, pao je i dok je padao vidio je da su okrivljenika dvojica pridržavala, i od tog udarca pao je u nesvjest, a potom ga je natjerao da poliže krv s parketa da ni kap ne smije ostati. Po njegovom saznanju okrivljenik je bio otišao u Norvešku, a potom se vratio. Također prilikom jednog ispitivanja dobio je oko 200 udaraca palicom po rukama i tabanima, ali

učarce nije zadavao okrivljenik nego je on ovoj osobi naredio. Prilikom povratka za Svinjarevce, a kada je s njim bio i Dušan Guzić koji je u međuvremenu umro okrivljenik ih je natjerao da iskopaju zemlju i sahrane jednog zengistu.

Svjedok Ivan Kovačić (list 79) je naveo da okrivljenika nije poznavao niti čuo za njega sve do 01.10.1991. godine jer je toga dana iz svoje kuće u Čakovcima bio otjeran u Osnovnu školu i smješten u jednoj prostoriji gdje su bili Hrvati i Mađari i tada je prvi put čuo za prezime Macura jer su ga tako oslovljavali. Isti je imao i nekakav nadimak no nije se mogao sjetiti. Okrivljenik ga je osobno pitao i prisiljavao da govori o oružju. Tomu je bio nazočan Radeka Boro. Tom prilikom okrivljenik je imao "pendrek", ali ovoga nije pipao pa ne zna od čega je napravljen. Nije mu poznato što je okrivljenik prilikom ispitivanja radio u toj prostoriji. U hodniku škole je od mještana zapazio Ivana Juričića, Ivana Ciganja i Josipa Jokića, ali nije primijetio da bi ih okrivljenik tukao tom prilikom.

Svjedok Šimun Merčep (list 103) u istrazi je iskazao da okrivljenika poznaje više od 10 godina i to po tome što su bili lovci. U ratu je ubijen njegov punac Martin Jagrić koji je živio u Svinjarevcima i koji još nije pronađen, a u zadnje vrijeme dolazi u to mjesto radi obnove kuće njegove obitelji i tada je jednom zgodom došao i Jajalo koji je također iz Svinjarevaca i kojeg do tada nije poznavao. Pitao ga je da li nešto zna o njegovom puncu, pa ga je uputio na okrivljenika koji bi o tome trebao nešto znati jer je bio pripadnik neke milicije. I zaista je pošao do okrivljenika gdje je od njegove supruge saznao da je isti u Danskoj. Međutim, istog dana je ponovo prolazio pored njegove kuće i čuo buku "cirkulara" te je pretpostavio da bi okrivljenik mogao biti kod kuće i zaista je tako i bilo. Nije htio ulaziti u kuću ali je ovoga pitao za sudbinu njegovog punca pri čemu je ovaj rekao da o tome ne zna ništa pri čemu ga je i njegova supruga napala. Odmah je otišao u policijsku postaju Vukovar rekavši da bi okrivljenik mogao nešto znati o ubojstvu njegovog punca i okrivljeniku kada je bio kod njega nije prijetio. U Orolik je išao kombijem vukovarske registracije.

Svjedok Miško Ivančik (list 105) je naveo da je bio prije rata konduktar u poduzeću "Čazmatrans" Vukovar, a živio je u Čakovcima, te se može sjetiti samo lika okrivljenika, ali nije znao da se on tako zove. Dana 01.10.1991. godine u jutarnjim satima došao je kod njega kući Tošković Veso i pod prijetnjom oružja odveo ga u hodnik mjesne škole. Tu je bilo oko 40 mještana, a ispitivanje je počelo oko 09,00 sati i u tom hodniku okrivljenik je počeo tući ostale koji su čekali na ispitivanje i to pendrekom - crnom dugačkom palicom. Prvo ga je okrivljenik ošamario, a zatim udario šakom u stomak, te palicom nekoliko puta po leđima, a potom je morao ispružiti i ruke tako da je po dlanu desne ruke 3-4 puta udaren tom palicom. Misli da je pendrek gumeni, a okrivljenik je bio obučen u civilno odijelo u trapericama i kožnoj jakni, a nije imao kod sebe pušku, a da li je imao pištolj ne sjeća se. Ispitivan je u kuhinji škole od strane kapetana bivše JNA njemu nepoznatog u prisutnosti Radeka Bore, a nakon ispitivanja ga je izveo okrivljenik i onda ga je tukao kako je ranije opisao. Dok je bio u školi pričalo se da je okrivljenik iz Orolika i vidio je da je okrivljenik tukao Ciganj Josipa, Kovačić Ivana i Iku Juričića.

Svjedok Tomislav Lovrić (list 107) je naveo u istrazi da je bio na ispitivanju u toj školi, ali tada nije dobio batina nego prije kada je vršen pretres kuće,

ali nije mu poznato o kojim se osobama radi te mu ime Milenko Macura ništa ne znači i za njega je čuo kada je pozvan u policiju negdje 14 dana prije uhićenja okrivljenika.

Svjedok Franjo Gomboš (list 144) je naveo da je u Čakovcima živio sve do 15.05.1992. godine kada je toga dana protjeran. 1991. godine na dan kada je ušla vojska u Čakovce počeli su pretraživati kuće i tražiti oružje i od strane mještana sela Katić Sreće i Jovanović Željka je odveden u školu. Bili su u zbornici jer su u istoj bili gotovo svi muškarci iz tog sela, a iz zbornice su ih vodili u drugu sobu. Ispitivao ga je mještanin Radeka Boro, a s njim iz te zbornice na ispitivanje je vođen Ivančik Miško. Dok je bio u školi nitko ga nije tukao niti je vidio da je netko bio tučen. Kada je izašao sa ispitivanja Ivančika više na hodniku nije vidio, a vidio je Blažević Iliju. Tog dana, a bučući da poznaje sve mještane sela vidio je da su u školi bili Dardalić Branko, Juričić Ivan, Ciganj Ivan, Jokić Josip, Jukić Jozo. U zbornici ih je čuvao Simić Baja iz Čakovaca. Ne može se sjetiti da li je u zbornicu ulazio i Milenko Macura, a kako se tog dana vratio kući od nekih susjeda je čuo da su iz Orolika došla dvojica zapovjednika i da je taj koji je naredio da on pođe u školu je Macura i kada je isti došao kod njega kući imao je na sebi maskirni prsluk, kacigu i navučene farmerice, a da li je sa sobom nosio oružje marke Thompson ili neko drugo nije siguran. U školu je odveden oko 10,30 sati gdje je ostao do 13,00 sati, a Macura nije imao niti bradu niti brkove kada ga je prvi put vidio.

Svjedok Dardalić Branko (list 154) je naveo u istrazi da od kolovoza 1987. godine živi u Čakovcima, a od proljeća 1990. godine do kolovoza 1991. godine bio je u ZNG. Kako se radilo o mjestu s tristotinjak kuća i oko 1500 stanovnika sudjelovao je u noćnim stražama i nakon što je mjesto okupirano od strane Slobodana Simića, mještanina, pozvani su 01.10.1991. godine da dođu u Osnovnu školu, pa je zajedno s drugim muškarcima u nju i došao, a od strane pripadnika različitih neprijateljskih formacija vršen je pretres kuća, pa je tako u njegovoj kući pronađena veća količina streljiva i bombi i kalašnjikov. Bili su smješteni u jednu veliku prostoriju, a ispitivanje je obavljao neki čovjek u odori JNA. Prilikom ispitivanja tukli su ga Duško Kovačević i Stanislav ili Siniša Simić. Tada je prvi put vidio muškarca za kojeg mu je kasnije rečeno da je Milenko Macura, zvan Mazgan, koji je bio odjeven u traperice i jaknu SMB boje, ali ne vojnu, koji je imao pri sebi gumenu palicu dužine 70 cm i kada je hodnikom išao na ispitivanje više ga je puta tom palicom udario po ramenima i leđima nazvavši ga pri tom ustašom. Istog dana negdje oko 16,00 sati zajedno s Ivančikom, Ciganjom, Juričićem odvezen je s još jednom njemu nepoznatom osobom u Orolik i tamo su istovareni u jedan kanal, koji je bio ispunjen vodom a u kojem su stajali oko sat vremena, te tko bi podigao glavu tom prilikom bio bi tučen, a nakon toga su odveženi u Šid. U pratnji kad su išli za Orolik bio je Macura, ali u povratku nije bio nego je tamo ostao s onom gumenom palicom i automatskom puškom i svi koji su bili na ispitivanju u toj školi bili su tučeni, ali je samo vidio kad je dobio batina Ivan - Janika Ciganj, a nije bio prisutan kada je udaren Ivančik Miško. Od mještana je čuo da je nakon okupacije Macura često dolazio u Čakovce i tamo "uvodio red".

Svjedok Josip Štrusa (list 167) iskazao je da je zajedno s ostalim mještanima 01.10.1991. godine bio "pokupljen" u mjesnu školu gdje ih je ispitivao mještanin Borislav Radeka, koji ih nije fizički maltretirao. Tu je bio zadržan do 15-16 sati, a osim njega tu su bili još drugi mještani Čakovaca kao Ciganj, Juričić, Gomboš, Jokić, Bujak i drugi. Tom prilikom je vidio Ciganja i Juričića koji stoje blizu zida u

hodačniku okrenuti licem prema zidu s rukama podignutim nagore i naslonjenim na zid i tom prilikom su ih tukli okrivljenik i Simić Slobodan koji je iz Čakovaca, no za okrivljenika nije znao da se radi o Milenku Macuri do tada. Isti je tukao crnim pendrekom kakav ima milicija, a bio je naoružan puškom, a na sebi je imao vojničku jaknu kao radnu, a čini mu se da je imao i takve hlače. Imao je futrolu za pištolj, a da li je isti imao ne zna. Tu u zbornici su bili Jokić Josip i njegov brat koji su se nakon ispitivanja požalili da su bili tučeni, ali nisu rekli tko ih je tukao. Taj Macura je imao crnu kosu malo dužu, visine oko 170 cm, srednje građe i taj pendrek dok je tukao savijao se i poslije toga okrivljenika više nije vidio.

Provedeno je vještačenje po vještaku neurosijatrijske struke (list 190-207) Mandić Nikoli iz čijeg nalaza i mišljenja proističe da je okrivljenik u vrijeme inkriminiranog događaja mogao shvatiti značaj i posljedice djela, ali su te sposobnosti smanjene, a ne boluje od trajne ili privremene duševne bolesti niti je osoba zaostalog duševnog razvoja i nije aktualni duševni bolesnik i nema potrebe za izricanjem mjere obveznog liječenja, a da na temelju medicinske dokumentacije koja se nalazi u spisu za Ivana Juričića, Ivana Ciganja, Josipa Jokića, Matije Jajala i Branka Dardalića, te njihovih iskaza tijekom istrage ne može se naći povezanost zdravstvenog stanja sa događajima za koje se tereti okrivljenik, te se u nalazima liječnika ne navodi da su fizički maltretirani 01.10.1991. godine, a da su psihičke posljedice nastale tijekom boravka u logorima.

Prema zapisnicima o ispitivanju okrivljenika (list 220), te zapisnika o prepoznavanju okrivljenika temeljem fotografija i osoba (list 221-224) proističe da je okrivljenika prepoznao svjedok Ivan Juričić (list 221), svjedok Ivan Ciganj (list 222), dok svjedok Jokić Josip i svjedok Miško Ivančik nisu prepoznali okrivljenika.

Smatram da je na temelju rezultata provedenog istražnog postupka utvrđeno da je okrivljenik Macura Milenko počinio kazneno djelo ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl.120. st.1. OKZ RH, tj. da je na način činjenično opisan u optužnici fizički maltretirao odnosno tukao svjedoke koji su ispitani u istrazi i to Matiju Jajala, Branka Daradlića, Ivana Juričića, Ivana Ciganja, Josipa Jokića i Miška Ivančika, a posebno što su svjedoci Ivan Juričić i Ivan Ciganj prepoznali okrivljenika kao osobu koja ih je tukla kritične zgode u Osnovnoj školi u Čakovcima, a činjenica da okrivljenika prilikom prepoznavanja nije prepoznao Ivančik Miško i Jokić Josip nije od odlučnog značaja budući da su isti iskazali da su vidjeli da je ta osoba za koju su ovi svjedoci koji su ga prepoznali vidjeli da tuku Ciganj Josipa i Ivana Juričića, a dok iz iskaza svjedoka Gomboš Franje, Dardalić Branka i Štrusa Josipa proističe da je okrivljenik bio ta osoba koja je tukla Ivančik Miška i Jokić Josipa. Iz tih razloga nije dvojbeno da bi okrivljenik i ovim osobama kritične zgode nanosio udarce palicom - pendrekom kako su taj predmet opisali svi ispitani svjedoci. Stoga obrana okrivljenika iz koje proistječe da je bio u toj školi, ali da nije tukao navedene svjedoke nije istinita kao i u odnosu na oštećenika Matiju Jajala koji je okolnosno prikazao događaj i koji je okrivljenika osobno poznavao.

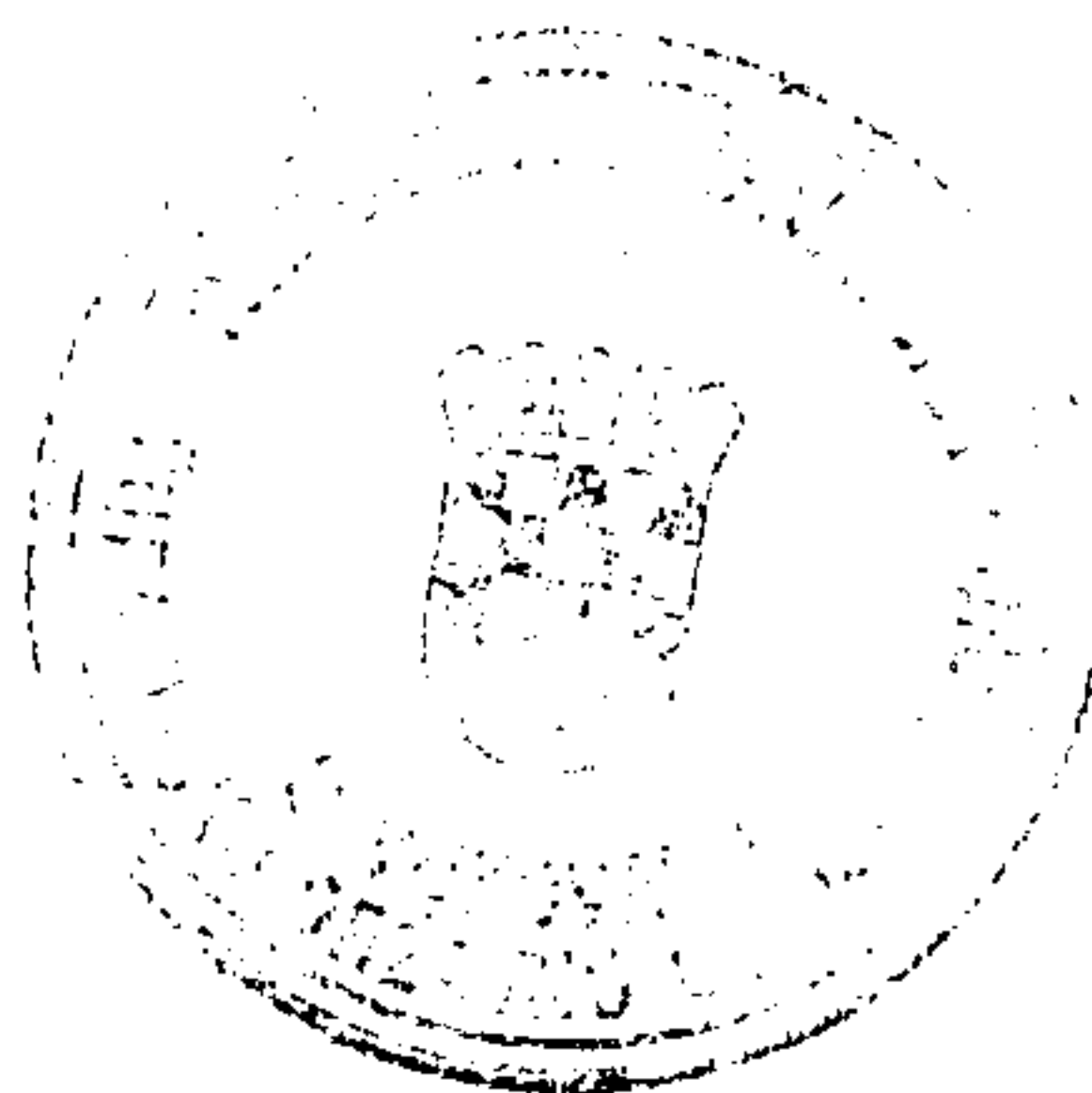
U radnji okrivljenika su ostvarena bitna obilježja kaznenog djela za koje je optužen jer iz svega gore navedenog neprijeporno proistječe da je postupao protivno čl.3. Ženevske konvencije o zaštiti građanskih osoba u vrijeme rata od 12. kolovoza 1949. godine kojom se izrijekom zabranjuje da se prema osobama koje ne

Kako iz svega proistječe da je okrivljenik kao pripadnik tzv. milicije SAO Krajine tijekom 1991., 1992. i 1993. godine u nakani nanošenja fizičke i psihičke boli okupiranom i privođenom civilnom stanovništvu prilikom i poslije ispitivanja tukao veći broj civila pendrekom - gumenom palicom, pa brojnost civila obuhvaćena njegovim postupanjem u okviru predmetnog kaznenog djela druge su posebno teške okolnosti djela koje opravdavaju primjenu mjere pritvora protiv istog temeljem čl.102. st.1. toč.4. ZKP/97. pa navedeni prijedlog smatramo osnovanim.

PRILOG:

- spis br. Kio-79/99.

ZAMJENIK ŽUPANIJSKOG DRŽAVNOG ODVJETNIKA

Božidar Piljić
Piljić Božidar